

RAŠKI ZVON

Glasilo župnije Raka

Julij 2016

Slovenija
Moja dežela.

Ob 25-letnici slovenske samostojnosti

Že 25 let imamo svojo državo, samostojnost, demokracijo, svobodo, jezik in še marsikaj, o čemer so rodovi naših prednikov samo sanjali, mi pa včasih z vsem tem ne vemo kaj početi... Demokracijo so mnogi zlorabili za krajo; slovenskega jezika se nekateri sramujejo. Premalo smo hvaležni za lepo domovino, ki jo imamo. Premalo smo nanjo ponosni. Cankar jo je imenoval »raj pod Triglavom«. Vsakdo od nas lahko vsaj malo pripomore za blagor domovine s svojo poštenostjo in delom, kristjani pa tudi z molitvijo.

Dolga in burna je zgodovina slovenskega naroda. Začetki so zaviti v temo daljne preteklosti. Danes ni več čisto gotovo, če smo Slovenci res prišli iz nekih močvirij izza Karpatov. Tudi resni znanstveniki so naklonjeni misli, da smo tukaj že od zdanjaj in našo zgodovino povezujejo z zgodovino Venetov in bogato kulturo takratnih prebivalcev. Samo tako si je namreč možno razložiti tako zgodnji nastanek države Karantanije. Ta državnost sicer ni trajala dolgo, vendar so Slovenci skoraj do 16. stoletja ohranjali neko svojo samostojnost. To dokazuje zlasti obred ustoličenja koroških vojvod, kot naslednikov karantanskih knezov. Ta obred je potekal vseskozi v slovenskem jeziku. Ideje tega ustoličenja je poznal in upošteval tudi ameriški predsednik Jefferson, ko je utemeljeval ameriško ustavo.

Ker smo Slovenci vseskozi bili majhen narod, so na nas pritiskali večji in močnejši sosedje: na severu Nemci, na zahodu Italijani, na vzhodu Madžari, na jugu pa so dostikrat po svoje oblikovali mejo tudi Hrvati. V drugi polovici 19. stoletja je bila močno navzoča ideja Zedinjene Slovenije, ki se je odražala zlasti na mnogih taborih. Na žalost se je ta ideja v začetku 20. stoletja sprevrgla v medstrankarske prepire. V obeh Jugoslavijah je bila naša avtonomnost okrnjena. Fašizem in nacizem sta hotela

slovenski narod zbrisati z zemljevida. Potem je prišlo 45 let komunizma, katerega posledice čutimo še danes. Pred petindvajsetimi leti pa se je komunizem sesul kakor domine ali hiša iz kart. Sesul se je v samem jedru v Rusiji in po vsej Evropi. Sesul se je do temeljev, čeprav danes spet dviga glavo in spet obljublja raj na tem svetu, kar je seveda utopija.

In vendar, ravno na teh ruševinah komunizma, ko se je začela uveljavljati demokracija, se je zopet porodila močna ideja o osamosvojitvi Slovenije, o državnosti in samostojnosti. Neverjetno enoten je bil slovenski narod v tistih burnih dneh 10-dnevne vojne, kar se še dobro spomnimo, saj 25 let ni daleč nazaj. Uresničile so se sanje mnogih generacij, sanje naših dedov in pradedov, sanje slovenskih kulturnikov in mislecev, skratka sanje in želje slovenskega človeka.

Da smo se skozi stoletja obdržali, je pravi čudež. Še danes smo le kot majhna oaza sredi večjih narodov. Nismo imeli svoje države, ne kraljev, ne vojske, ne močnega gospodarstva, ne svojih univerz – obdržala nas je kultura in vera.

To dvoje. In ravno to dvoje je danes v krizi, kar lahko imenujemo kriza duha in kriza vrednot. Bolj kot ekonomska kriza, je lahko usodna za naš narod kriza duha. Kaj današnjemu človeku še pomeni vera, ko se v javnosti iz vere očitno norčujejo?! Kaj današnjemu slovenskemu človeku pomeni kultura, ko se mnogi sramujejo svojega slovenskega jezika in ko ljudje z

uvoženimi kletvami skrunijo slovenski jezik ter se je bralna kultura mnogih zreducirala le še na rumeni tisk in podnapise ničvrednih filmov, dobra knjiga pa jim nič ne pomeni?! Res slabi obeti za prihodnost slovenskega naroda, za prihodnost naše vere in kulture.

Morda bo kdo rekel, da tudi drugod po Evropi ni dosti bolje. Na žalost res ne. Tudi tam je marsikaj gnilo, morda še bolj. Tudi tam je kriza duha in vrednot. Tudi Evropi preti razkroj in propad. Kruti liberalni kapitalizem in materializem človeka ne more osrečiti v dnu srca. Razen tega se pri nas komunizem v nekem smislu nadaljuje, saj so vsi najvišji voditelji bivši komunisti ali njihovi potomci.

In vendar: kot Slovenci in še bolj kot kristjani ne smemo biti malodušni. Slovenski narod se je ohranil, ker se je v najtežjih trenutkih zgodovine vedno z zaupanjem zatekal k Bogu in Mariji. In tudi danes ni druge poti. V Bogu iščimo moč, oporo in tolažbo. V molitvi je naša moč, v Bogu je naše upanje! Slovenci smo preživeli nasilje in teptanje tujcev, preživeli ropanje Turkov, leta vojn, kuge in lakote, leta suše, poplav, toče, kobilic, potresov in še mnoge druge ujme in preizkušnje. Preživeli smo in obstali.

Z zaupanjem tudi danes prosimo Boga in Marijo za našo slovensko domovino. Molimo za naše voditelje, da bi jih vodila modrost in skrb za blagor vseh državljanov. Molimo za pravo pamet. Molimo za mir in sožitje, da bi se manj prepirali in bolj gledali na blagor domovine. Nimamo pravice državne voditelje le kritizirati, če zanje nič ne molimo in če za svojo domovino vsak v svojem okolju nismo pripravljeni nič narediti. Domovina – to smo vsi. Slovenski narod – to smo vsi. Vsi smo odgovorni in soodgovorni za blagor naše domovine Slovenije.

Kakšna je po vašem mnenju rešitev za Slovenijo? – Takšna, kot za celo Evropo. Evropa ima na izbiro, da se vrne h krščanstvu ali pa je ne bo, oziroma bo samo geografski pojem in nič več. Ali krščanstvo in demokracija ali šeriat. To ima Evropa na izbiro in to velja tudi za nas.

– Ivan Oman, borec za slovensko samobitnost, državnost in demokracijo.

"Izgubili smo duhovni, moralni kompas. Duhovna komponenta je veliko bolj pomembna, kot si mislimo. Veliko debatiramo o financah, nihče pa ne govori o morali. Potrebujemo politike, ki bodo šli na oder in govorili za nekaj, ne le proti. Ena je dinamika strahu, druga pa dinamika upanja. To potrebujemo."

– Tako je dejal ob letošnjem obisku v Ljubljani nekdanji avstrijski kancler Wolfgang Schussel

- 3. 7. ob 11 h bo žegnanje pri sv. Petru.

- 20. 7. ob 11 h bo žegnanje pri sv. Marjeti.

<p>»Raški zvon« izdaja Župnija Raka – Franc Levičar, župnik Telefon: 07/49-75-303 ali 041/268-082</p>
